

Выходить во Львовѣ що Середы и Суботы (іердь ру-
сихъ святѣ) о 4-й годинѣ пополудни. Литерат. додатокъ
"Бібліотека наїзмамъ, повѣстій" виходить по 2 печат. ар-
кушъ кожного 15-го і послідніого для кожного місяця.
Редакція, адміністрація і експедиція поль Ч. 8 улиця
Академічна.

Всі листи, посылки і реклами вимагають переслати
поштою: редакція і адміністрація "Дѣло" Ч. 8 ул.
Академічна.

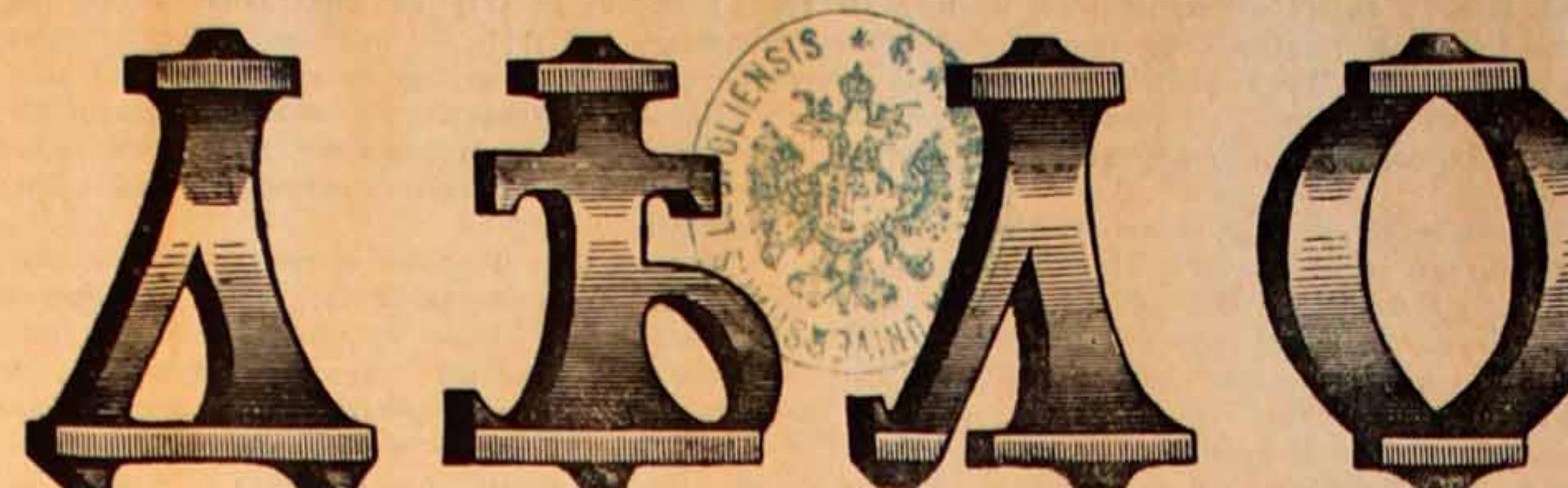
Рукописи не звертаються толькъ на попереднє засторож-
но.

Підписано число стоїть 12 кр. а. в.

Оголошення приймаються по цінѣ 6 кр. а. в. бѣдь однієї
строчки початкової.

Рекламація неопечатаній вѣльшій бѣдь порта.

Предплату вимагають переслати франко (найлучше
почтовими пересилками) до: Адміністрація часопису "Дѣло"
ул. Академічна Ч. 8.

ВІ. Читателівъ въ Россії просимо ма-
ти на увазѣ, що въ вимовѣ *л=jі, б, ы=i, и* (въ
серединѣ і на кінці слівъ)=*ы*, *и* (на початку
слівъ і по самогласныхъ)=*и*, *б* (на початку
слівъ)=*ві*.

Отъ Администрації.

Съ днемъ 1 (13) жовтня розпочався
4-й чвертьрікъ. Просимо поскоріше съ
надсиланьемъ предплати на новий чверть-
рікъ, а заразомъ просимо вирѣвнати ра-
хунки за минувшій часъ.

Грунтова дотація а священики.

Запитують насъ зъ многихъ сторінъ,
яка заходить зъвідь *законъ* і *законъ* грунтова дотація нашого духовенства? Єсть се дуже важне питанье, що до живого
дотыкає интересівъ нашого духовенства. Тоже,
булобы на часъ, щоби цѣле паше
духовенство вчасно заняло сею справою.

На жаль великій, не можемо въ той хви-
лї сказати много позитивного въ той справѣ.
До теперъ видани уставы о грунтовій по-
датку не постановлють нѣкіхъ винятківъ
що до духовенства. Зъ сего слѣдує, що тій
уставы мають бути приложенній і до ерекціо-
нальнихъ грунтовъ такъ само, якъ і до грун-
товъ всѣхъ іншихъ податниківъ. Все тое,
що ми сказали въ попередній ч. 1 о рекур-
сахъ противъ нововымѣреного грунтового по-
датку, *законъ* относиться і до ерекціо-
нальнихъ грунтовъ. Тоже само *законъ* от-
носиться все тое, що тамже сказано о додаткахъ
до податківъ, а то такъ державныхъ якъ і
краївихъ, повѣтовихъ, громадскихъ, школи-
вихъ, індемізаційнихъ і т. д. Що отже
слѣдує въ теперѣшній хвилї робити кожному
священикові, се, думаємо, пояснили мы вже
въ попередній статії.

Повстає однакожь дальне питанье: якій
впливъ буде мати новий (звичайно підвищений)
податокъ грунтовий на дотацію священи-
ника? Нѣкака постанова уставы о грунтовій
податку не збороняє, щоби нововымѣрений
податокъ не стався вже теперъ підставою
обчислювання дотеперь визначеного дотації, а
чиленно, щоби тутъ не пристосовано звѣстної
уставы зъ 4 маю 1874 р. о оподаткованію
духовнихъ інституцій, вже въ досі практикованої.
При такбія стань рѣчей і при пересечної пе-

реважаючомъ підвищенню грунтового податку
— дотація духовенства мусить статися въ
наслідство реформи грунтового податку значно
гіршою. Взглядъ на загально признаний нуж-
дений станъ іменно нашого духовенства
повиненъ бы наклонити правительство, въ якій
небудь способѣ въ дорозѣ розпорядженій зла-
годити і зменшити сей тяжкій переворотъ въ
дотації нашого духовенства. Доси однакожь
невѣдомо намъ нѣкого такого, щоби змѣряло
до тон цѣли. Вправдѣ мас посли розпорядженія
ц. к. памѣтицтва податокъ за р. 1881 і
1882 припадаючій на ерекціональний грунта,
бути принятій на коштъ релігійного фонду,
а не на коштъ поодинокихъ бенефіціантівъ,
і вондерва ср. 1883 приде симъ послиднімъ
вопросити іновій тигаръ податковий, взглядно
їхъ вислідіє *законъ* дотацію, але все жъ таки
вимо того справа *полученія*, а радше по-
воги регуляції (бо при підвищенню грунт. по-
датку ледво чи можна вважати проектоване
побольшінство конгру — єи побольшінство)
дотації духовенства стає не толькъ нагла-
чую, але просто некою.

Тоже думаємо, що теперъ булобы на ча-
сѣ, щоби наше духовенство, а передовсѣмъ
наші ординаріїтія занялись пильно сею спра-
вою і представили підстави податковыхъ
підвищень сумин положеніе духовенства ї
неслись до правительства, щоби чимъ скоріше
перевело регуляцію дотації духовенства, а
поки се станове, видало бодай тымчасовій роз-
порядженія, котрій здержали бы такъ нагле а
значне погрощеніе дотеперішньої дотації.

Про шеморія „Кіевлянина“ ет Сomp.

У гдєнкіхъ россійськихъ днівниківъ, якъ
„Кіевлянинъ“, „Русь“ і т. п., стали послид-
ними часами, — хочь правда вже не въ пер-
шій разъ, — появлятися галасливі статії на
тему гральнаго небезпеченості руского сепа-
ратизму. Кождому, кто знає историчну тради-
цію „государственої мудрості“ тихъ днівниківъ,
дуже ясно, на якій конець затягається та-
коже столько разъ переспівувані пѣсні і
для чого то ті днівники разъ на разъ силяться
сей „сепаратизмъ“ парувати разомъ съ ниги-
лізмомъ, революціонерствомъ і т. д. Рядомъ
же жъ съ тими криками о рускому сепара-
тивізмѣ предкладаються тими же днівниками
всікі мѣри охорони, а радше репресій, съ

акими клопотливі редакторы тихъ днівниківъ
такъ неперебѣрчivo а упримо нависаюти
государственнымъ мужамъ і цѣлому правительству.

Довѣдь вже давно виказавъ всякому
хочь троха здоровомъслячому, що така дорога
веде до шкоды не толькъ безнечинно дѣткнен-
ного народа, але і самої держави. Щоби не
далеко шукати, мы лише пригадаємо, що въ
тихъ самихъ днівникахъ доводится часто
читати клопотливі вѣсти і выводи про те,
що ось то на Приднѣпрянинѣ, той въ давнинѣ
давна рускї землї, на диво не толькъ держ-
жатся, а вавѣть чимъ дальше, тымъ больше
розвростаються і розвиваються чужосторонній на-
родності: не толькъ одинъ Поляки, але і Нѣм-
ци, а напѣть, якъ недавно подала одна россій-
ска газета, такожъ і Чехи і вносять сюда
свою національність, свою отмѣнне житїе, свои
стремленія і т. д. Що напливъ і розростеть чужо-
сторонніхъ елементовъ не може вважатися
хосенінми, єи зовсѣмъ ясно, особливо, коли се
дѣєти на школу (мало)-рускому елементу народ-
ного; алежъ і те не менше ясно, що противъ
тому едини, а бодай найближша ради: плекати
і підномагати розвой мѣсцевого руского еле-
менту. Здерживати, а тымъ больше зовсѣмъ
придавлювати розвой руского елементу, значить
власне підномагати розростеть чужихъ
елементовъ. А власне на ту дорогу придавленія
всякого житїя і розвою мѣсцевого, дѣтчного
(мало-) руского елементу наводять і наклика-
ють ті днівники, придумуючи свои фантазії
о тихъ, мовлявъ, „бродячихъ“ вже въ стра-
хахъ і страхонудахъ руского сепаратистичного
революціонерства! Що се дѣєти съ кривдою
правди і сами найелементарнійшіи справед-
ливості, се не дивниця, бо годѣ сказать, щобъ
правда і справедливості руководили коли не-
будь отзывами тихъ днівниківъ, особливо въ
відношенню до Русинівъ. Але диво, що ті дні-
вники не замѣчають вавѣть того калѣцтва
авычайної логики, якого допускаються въ сво-
ихъ видахъ і радахъ, обчисленыхъ на за-
трату руского народа, і тої разаочарії супереч-
ності, яка заходить мѣжъ тими выводами і
криками о рускому сепаратизмѣ, а виспе ага-
данінми віростомъ і розвоемъ чужосторонніхъ
елементовъ на земляхъ руского сепаратизму!
Такъ пр. всякому вѣдомо, що польський, нѣмецький,
французь і т. п. газеты і книжки мають
інчимъ неспиненій приступъ въ найдальший

мѣсяця української Руси; що пр. кіевський і
одескій книгарнї і бібліотеки трохи чи не че-
резъ большу половину заложеній такими газе-
тами і книжками; що по всѣхъ мѣсяцяхъ на-
шої закордонської Руси, где толькъ єсть хочь
бы малесенька громадка чи католиківъ, чи
протестантовъ, тамъ дозволяється проповѣдувати
въ польському і нѣмецькому языцѣ.

Чи хоть въ приближенію такими правами
користується мѣсцевий рускї народъ, про те
не станемо широко розводитись, а подамо для
ілюстрації отъ хочь лише одинъ въ найно-
вішіхъ фактівъ, якъ єго представили самі жъ
російські газети. Петербургска россійска газета
„Голосъ“, которую певно нѣкто не може помо-
вляти о прихильнѣсть для Русинівъ, подає
слѣдуючій фактъ: „До Томашова (люблін-
ської губернії) прибула зъ Галичини театраль-
на трупа інѣ Романовичъ. Не вгадуючи вже
о Русинахъ, що принесли ѹ трупу съ отвер-
тими раменами, мѣсцевій Россіянинъ с. в. чи-
новники, рвонюкъ якъ найсердчнійше пови-
талі артистовъ, даючихъ представленія въ ма-
лорускому языцѣ. Но уви! — повѣтій на-
чальникъ не узвавъ себе за компетентного
розвязати питанье: чи можна давати у насть
малорускій представленія? „По польські можете
грати, сколько хочете, але що до руского теа-
туру, тоуйдите съ проскою до губернатора“, —
така була отповѣдь начальника. Губернаторъ
тоже окказався некомпетентнимъ, якъ і єго
подвластный, і справа оперлася ажъ о гене-
ралъ-губернатора Альбединського. Сей позво-
ливъ грати лише чотири штуки, межи ін-
шими оклопану „Наталику Полтавку“, а прочі
(„Золотий Мопсъ“, „Донъ Цезарь“, „Красный
Поль“) мизерні твори безъ сенсу і смаку.
Представлено отже „Наталику“, театръ бувъ
переповнений, въ касѣ пропасть грошей, ак-
торы радѣ а публика одушевлена, розрадувана.
Грали справдѣ дуже добре. Інші твори тоже
само удалися черезъ знамениту гру артистовъ,
але вѣчне повторяньє тихъ самихъ рѣчей, не
диво, знехотило публику. П-нѣ Романовичъ
удалася проте съ проскою, щобъ єи позволили
бодай по руски грати ті польські штуки, які
дозволений въ кождомъ театрѣ въ „Королев-
ствѣ“, — але на дармо. „Можете собѣ грати,
сколько хочете по польски, але по руски—ю“.
Така була отповѣдь ген.-губернатора. — Столь-
ко петербургскій „Голосъ“.

До сего факту не потребуємо, здаєся, до-

ПАМЯТИ найлучшого друга.

III.

(Даліше)

Тутъ сентиментальний читатель „Ојсу-
зу“ (котрій якісъ часъ іже почавъ бути
прислухуватись єго рѣчи, збрившись і скопину
незнакомого доктора за руку). „Чоловѣче, що
ты за одинъ? Тебе певно вислали сюди тѣ,
що верують вже войску до забурень соціаль-
нихъ, що здріжуєтъ найвищий добра суспіль-
ності: свободу совѣсти, порядокъ, згоду су-
спільну, наїйтъ ще горше, вже розрываютъ
ралъ, котрій наїсъ дѣлти бѣдь заграниціного
непріятеля! Ты розрываешь роптючу рану і
рона розливши вже во...“ Незнакомий докторъ
намѣти чекати єїнці бесѣди, вхопивши
єго за пульсъ і винівній годинникъ. „Гмъ, гмъ,
хочете знати, що я за одинъ? Я новий дірек-
торъ певного добробчинного закладу на Куль-
парковѣ і зачинаю боятись, чи не буду му-
сить назначити і Вамъ нездадіо бесплатно
помощіе зъ однїхъ моихъ найлучшіхъ обез-
печчныхъ квартиру. Їти відійти очи і замѣ-
ти і другого, якъ той підносишь съ ги-
зовомъ до него руку. Незнакомий воднився і
на того съ видимъ співчуттємъ. „Чи і ви
хочете, що Вамъ пульсъ помідити? Нѣ?“ —
Але той обінесши руку до неба, виїхнувши
дево здернувшись гибомъ: „Нѣ, того вже
вже надто! Аївъ въ вольнїй Франції, аївъ въ
вольнїй Англії, аївъ въ демократичнїй і вольнїй
Швейцарії таїти гадюкъ виногради не
мало; а кто ізъ виївнїдас, той отїтас пе-
редъ судомъ. Тамъ бѣдь не співбїти въ дирек-

торському бюрѣ на Кульпарковѣ, а на лаївѣ об-
виненыхъ передъ судомъ“. І закінчивши гла-
сомъ вельмі: „До прокуратора съ пімъ!“
„До прокуратора съ пімъ!“ автору від-
повівши *Ојсузу*.

До прокуратора съ пімъ ото відівавъ
нечисто, ізъ таїти заспівуванія пѣсні і
для чого то ті днівники разъ на разъ силяться
сей „сепаратизмъ“ парувати разомъ съ ниги-
лізмомъ, революціонерствомъ і т. д. Рядомъ
же жъ съ тими криками о рускому сепара-
тивізмѣ предкладаються тими же днівниками
всікі мѣри охорони, а радше репресій, съ

чимъ дальше до єїнця, тымъ скорше морщи-
ни нікли і на устахъ видко було наїйтъ
щоєи які легкї усмѣхї задоволенія. Докторъ
ударивши по чолѣ. „Е, я візувъ зовсѣмъ на
ступнї интелигенції нашого Демостенеса. Опі-
очевидно не въ силѣ зровумѣти всю донеслобѣ
сего письма. Опіт не вхопинь властивої мыслі
моральнїї науки, а понинь — въ дуї Dzie-
nika polsk-ого — лиши толькъ, що большість
соймовъ виїскала назадъ 2.000 вр. до своїхъ роз-
порядимости. Треба єму, коли бѣдь вже на той
дорозѣ, щоєи сильнїшого въ тоймъ самбѣ ду-
сь. Отчитайте-но єму ще §. 4. установи пропина-
ціонної.“

из будови водий — ототушене по промовій соб. Вас. Ковальского відділові кр. — Надь петицією товариства горальніківъ о основаннѣ практичної школы горальніківъ перейшовъ соймъ до порядку дневного. Рѣшено перейти соймъ до порядку дневного наступній рокъ пожичку 20.000 зл. на будуваннѣ сплановихъ домбъ, понеже пожичку громада зможе дати більше банку краєвого.

ПЕРЕГЛІДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Міжъ Австрією та Чорногорою) заоstrилися відношенія, а въ наслідство того настутила криза въ міністерстві Чорногорському. Причиною непорозуміння міжъ Чорногорою та Австрією єуть чотири справи: ренатріція емігрантівъ з Германії та Кривошиї, зворотъ коштівъ, якихъ надано Чорногору за удержаннѣ емігрантівъ, аргументація въ Кривошиї та іло.

(Мілянъ, король сербський) прибувъ дні 6 с. к. до Вѣднія і пробуде тамъ до 12 с. к. Въ суботу король приїмавъ на досвідѣ авдієнцію гр. Тафеса, а оттакъ лічно відвідавъ графа Тафеса. Зъ Вѣднія кор. Мілянъ удастися до Оросови, зъ тюкомъ вїдїть до Рущука на зѣздъ съ кн. Александровимъ болгарськимъ. Мілянъ пробуде въ Рущуку три днї. Правительство румунське више депутацію на привітаннѣ короля сербського. Передъ вїдїздомъ кор. Мілянъ зъ Вѣднія відвідавъ его въ Францію, чародія Альберта саскія а потімъ цзаря съ вітажкою ордеру „Такова“. Цзаря пробуде въ візитѣ якъ 1¹, години. Потімъ король відвідавъ візитъ цзареви.

(Справа жидовска въ Австрії.) Вѣденьска Тільвіе довідується въ вірдостойного жерела, що въ найближшій сесії ради державної предложила правительство проектъ закона о регуляції відношеній жидовъ въ Австрії. Проектъ той, виражений еще передъ колкомъ роками, обнімає цілий рядъ постановъ о необходімыхъ усlovіяхъ до закладання жидовскихъ громадъ віропонадійнихъ і оспирає головно на засадахъ висказанихъ въ законѣ зъ 1874 р. о неузнанихъ право товариствахъ релігійнихъ. Черезъ введеніе въ житіе такого закона — пише Тільвіе — правительство бажає зробити конецъ хаотичнимъ відношеніямъ многихъ громадъ жидовскихъ, переведеть на провінції. — Минувшого тиждня на засіданнѣ въ засідѣ австрійскаго сойму проєктъ пошів Шенереръ петицію великого числа жителівъ Вѣднія і передмѣсть, домагаючися регуляції пытани жидовскаго. Цередъ отчитання ще тої петиції пош. Вайтльоффъ поставивъ нагле вислові, що соймъ перейшовъ до порядку дневного. Тому спротивився Шенереръ. Ось скажаніе: „Боліши жителі Вѣднія і передмѣсть въ жидовской справѣ вступають на дорогу легальну, то треба вихъ жаданія бодай основно розсмотрити. Боліши, панове, того не учините, тоже поздбуйтеся, коли житільство Вѣднія такоже въ наспільній способѣ возьме рішеніе той справы въ своїхъ рукахъ“. Маршалокъ звернувъ увагу Шенерера на то, що такъ не повинно говорити хочь въ законодательній інституції. — на що Шенереръ віповівъ крикомъ: „Оно таки такъ буде!“ Петиція жителівъ Вѣднія, отчитана въ соймѣ, показалася дуже смірного содеряння. Ось она: Високі Соям! Той глубоко сагаючий соціально-господарський рухъ, — котрый підъ іменемъ „штати жидовскій“ вже отъ доншого часу въ двохъ судійськихъ державахъ (Россії въ Німеччині) і въ Угорщинѣ дотыкає найживленійшій интересы християнськихъ жителівъ і займає публичну увагу, — набирає такоже въ області країнъ въ Непредітній съ кождымъ днемъ більшого значення. Цідливі жителі Вѣднія і передмѣсть суть не реюїдій, що урегулювання пытани жидовскаго єсть конечною необходімостю. Предкладають отже симови прослобу, що възвавл правительство, що би безпіровично предприняло отвѣтній кіръ до регуляції пытани жидовскаго“. На внесеніе и. Вайтльоффа соймъ перейшовъ надъ тою петицією до порядку дневного. Проти внесенія Вайтльоффа знайшлися лише два голоси (Шенерера і демократа Фірніранца).

(Кривоша Слава та Морава.) На підставѣ предложенія сойму моравського виказує „Morauska Orts“, що більшість німечекъ въ соймѣ моравській кривоша Слава та Морава. Ступеній країнъ дотакають майже виключно Німці, зъ фондомъ красныхъ дотакають субсидії лише панії заклади і товариства; на політехніцѣ въ Бернії виключено зовсімъ замкъ чеській; на удержаннѣ чеськихъ школъ середніхъ назначено лише 34.000 зл., а на удержаннѣ школъ німечніхъ 190.000 зл., і т. д.

(Реформу выборівъ до ради державної), ухмурує сего року ради державної, санкціонував цзаря. Реформа закону виборчого розширяє право вибору на всіхъ обывателівъ въ цілій Австрії, платячихъ 5 зл. постійного податку (т. зв. Fünf-Gulden-Gesetz); до теперъ мали право вибору лиши обывателівъ платіжі 10 зл. постійного податку. Дальше реформа вибору зміниє способъ вибору посльовъ зъ більшихъ посльостей въ Чехахъ. Дені въ Чехахъ вибирала въ відстаетій більшихъ посльостей въ цілыхъ Чехъ після членівъ посльовъ; понеже властителівъ добра, Німцівъ — це граальство єсть въ цілыхъ Чехахъ більше, якъ властителівъ добра Чехівъ въ Німеччинѣ-консерватистовъ, — то центральніи конечно мусіли все мати більшість въ

вибрали своїхъ посльовъ. Щобъ тому зарадити, ческій посли поставили були внесеніе (Цайтгамеръ), що вибори посльовъ зъ більшихъ посльостей въ Чехахъ відвідалися, такъ якъ въ проміжку країнъ короннихъ, посли округи въ. Теперъ єсть повінь, що Чехи въ гдяжихъ о-вівихъ маючи більшість, переведуть вибори своїхъ кандидатівъ. Теперъ въ радѣ державній на 353 посльовъ Німці мають 200 посльовъ, коли тимчасомъ Німці після ихъ числа повинні мати лише 129 посльовъ. Чехи і Моравія повинні мати 85 посльовъ, а мають лиши 53. Въ загалѣжъ повинно бути таке відношеніе: славянськихъ посльовъ повинно бути 213 а німечніхъ 129, тимчасомъ німечніхъ посльовъ 128 а німечніхъ 200. — Реформа виборча має по перше, значеніе загальне для всіхъ країнъ короннихъ зъ взгляду на розширеніе права вибору на плятніхъ 5 зл. податку, і очевидно для Чехівъ зъ взгляду на зміну способу виборобъ зъ більшихъ посльостей. Санкціонованіе реформи виборчої має значеніе політичне; тимъ учинено перший крокъ до дальшихъ реформъ въ лобі спадівності. Чехи домагаються відъ гр. Тафеса такоже переведенія реформи виборчої до ческого сойму, въ котрому після теперішнього статуту Німці мають мати більшість.

(Устава о наданнѣ ректорови ческого университету въ Праздѣ) голосу вирильного въ ческому соймѣ одержала вже санкцію цзаря.

ЗАГРАНІЦІЯ.

Россія. До дневниківъ заграницьхъ доносять зъ Петербурга, що начальникъ главного управління по дѣламъ печати кн. Ваземскій, повернувшись зъ Франції, намѣрле рѣшучо податися до дімної зъ ток причини, що подчасъ его не присутнії виїшла недавно (подана въ „Дѣлѣ“) новела до закона прасового, котрый заоstrила цензуру надъ прасою въ Россії.

Туреччина. Нота Діфферена до Порты кладе напискъ на потребу віддержання візантійського дѣламъ і до єрії міжъ Англією і Туреччиною. Окупація англійська Египту буде укочена ажъ тоді, коли єгипетській войскамъ будуть належно зъорганізованій і кедивъ заявить, що ручить за безпеченістю въ краю. Англія не хоче задержувати своїхъ войскъ въ Египтѣ довше, ніжъ буде конче погрѣбно.

Египтъ. Въ Египтѣ запанувавъ вже всюда повинний спокой і безпеченістю. — Телеграма зъ Александриї до Порты въ Тернополії видала вже актъ обжаловання проти п. А. Чубатому, ц. к. відьюнкотви судовому въ Скалатѣ, і противъ прочимъ девять особамъ за переступство зъ §. 305 зак. карного (похвали незаконнихъ чиновъ) повинне тимъ, що підчаста прїїзду о. Наумовича по процесѣ зъ Львова до Скалати будуть демонстраційно виїшли на стрілу о. Наумовича. За переступство зъ §. 305 зак. к. постановленія кара єсть 1 до 6 місяцівъ. Обжалованій внесли проти акту обжаловання рекурсъ до вищого суду краю.

— Въ справѣ засудженыхъ зъ процесу Ольги Грабарь відослано вже всі акти вразъ зъ рекурсомъ до Вѣднія. Коли ся справа буде остаточно залагоджена, не знати єще; на кождый случай не потреває вже довго.

— О. Теодор Герасимовичъ, пархъ въ Дуббіцахъ, дек. галицкого, умеръ въ 81 р. житя а 57 р. священства.

— Въ засудженії філії товариства „імени Качковскаго“ въ Станиславовѣ надобляє намъ отплив тамошнього староста, котрый занімавъ предстадія той філії Вл. о. Киріла Церкевича, що министръ внутрінніхъ справъ не уваглядавъ рекурсу, внесеного черезъ предстадія противъ роскриткови президію намѣтництва, розвязуючого Станиславовську філію. Министръ умотивувавъ откіненіе рекурсу тимъ, що тое товариство свою ухвалюючи на загальніхъ зборахъ зъ дні 22 падолиста 1881 р. що до своїхъ інгеренцій въ случаю, єслиби у когонебудь предпринята збаста-ла конфіскація книжокъ належанихъ до товариства, кроме сего черезъ ухвалу виїду того товариства зъ дні 5 падолиста 1881 р. що до определення субвенції 150 зл. для часовника „Господаря і Промышленника“ — переступило свой кругъ дѣлами, означений статутами“.

— Зъ Рудокъ. Виїглаши въ ч. 74 „Дѣлѣ“ дописъ зъ Рудокъ, що въ день Воздѣ. Ч. Креста с. р. на-наказавъ зъ дѣлами збаста-ла школи і місто про-тесту зъ нихъ сторони відбулась плаха, маю честь звернути увагу Честної Редакції, що дописъ таї на хібомъ донесенію основуєся, понеже анъ въ дні Чест. Креста, анъ въ іншій святочній дні рускій наукі въ рудецькій школѣ не відбувалася і не отбувається. — Съ поважаньемъ, В. Жеброєскій, 7. ч. управитель школи.

— Зъ Серафима дні 5 л. жовтня с. р. пишуть намъ: Німці відбулося въ тутешній фабриці тютюну торжественне уставленіе першої паровозної машини, котрой бъ часу окупації Боснії і Герцеговини єще зовсімъ була незнакома. Сему були присутні баронъ Ніколичъ, Пленклерь і другі високопоставлені лиця. Машина парової дуже розцікавлює парбідъ. Вчера перші потяги жалізницї межи Серафимомъ а Зеницею пощастили.

— Школа гончарска въ Коломыї. Школа ся, основана 1876 р. правителствомъ, удержанує коштомъ самой державы, якъ і постійніми датками місцевихъ громадокъ фондомъ і гдєнки субвенції виїду краєного. Управителемъ той школи єтъ єн основана бувъ зъ сторони министерства п. Бехеръ, способний гончаръ, а ради токъ, котрый однакъ не змігъ ток школу поставить на такому становищі, що она могла ви-образувати бодай въ інсції добрыхъ, поступовихъ гончарівъ. Не дивно, бо п. Бехеръ, чоловікъ не тутешній, не знатъ місцевихъ обставинъ і потребъ, а до того намагається внести въ вироби видъ і техніку німечніу. Зъ дні 10 тої школи зъ дні 11 л. с. м., щоденъ відъ 10 год. зъ рані до 5 пополудні. Встути для публичності вольний. — Въ пересідѣ въ Крешовиць до Кракова умеръ нагло въ позѣ желізницї Людвікъ Райхенбергъ, інспекторъ надъ військо-копальнями гр. Артура Потоцкого. — Въ Хинахъ заведено въ кінець телеграфъ, по довгомъ спорѣ правительства хильського. — Митрон. кіністорія удалила членамъ братства тверезості въ Фітковѣ п. Иванови Садовскому, Стев. Головинському, Юрк. Андріянови, Гавр. Ющенкови і Мих. Багрови похвалює признаніе. — Великій кнізь Николай Николаевичъ перейдивъ минувши піднімъ черезъ Львівъ до Вѣднія. — Зміртвихстанець Кароль Кобриньскій одержавъ австрійське оби-вателство. — Цзарський уділъ товариству охотничої отрасли бгновою „Гуцуль“ въ Делатинѣ 100 зл. запомоги.

— Вѣсти епархіальни. Зъ Аешархії Львівської.

До семінарію львівськимъ принятій: а) на IV-тый рокъ теології: п. Іванъ Глобовиць; б) на III-ий рокъ теології: п. Кори Бачинський; в) на I-ий рокъ теології: пп. Ник. Курловичъ, Волод. Шинкарській, Север. Грицина, Іос. Рыбакъ, Фран. Громада, Ів. Голінчакъ, Як. Вацникъ і Ант. Берозовскій.

Цертифікати до постійнання наукъ таологічніхъ І-го року одержали: пп. Ник. Кміцакевичъ,

сивий „Помо“. Сама штука хоче і трохи моралізуюча, однакъ може подобатися, особливо на провінції; богато въ ній мотивомъ благородныхъ і само, переведеніе акції зовсімъ щасливе. Тутъ мусимъ зауважати, що всі артисти і артистки грали безъ винятку дуже добре. Природно і старанною ігрою відзначилися особливо пп. Григорій (майстеръ шевській), Біберовичъ (Польо), Даціловичъ (учитель музики), Стефуракъ (Гольдбравін), Пласець (гуварін) і пп. Пласець (поківка) і Біберовичъ (Марія). — На першому представліннѣ було небогато публики, на другому єще менше. Сему виненъ вѣдай некончесії аудіторії виборівъ першихъ штукъ, позаякъ „Польо“ — штука всімъ давно вѣдна въ звѣстнії, а „Красивий Польо“ — штука неоригінальна. Мамъ однакъ надію, що въ дальшій представліннѣ буде руска публика въ більшомъ числѣ учащата, такъ якъ представліннѣ будуть малій штуки оригінальний і занимлюючій. Завтра буде представлена орігінальна оперетка „Пан Мандатор“.

— Технічно-промислове товариство. Довідуємо зъ правдивого жерела, що во Львовѣ завязується руске технічно-промислове товариство, котрое має займатися роботами будовничими, інженерними і т. д. Устало буде небавомъ поданій до затвердження. Радо витасмо се нове предприняття і падіємо, що руска публика отнесеться такоже прихильно до сего першого у насъ товариства того рода.

— Нова читальня основується въ селі Киданчи пов. коломийського, за стараньемъ самихъ селянъ. Статуты поданій вже до затвердження до на-мѣстництва.

— Мисія духовна. Въ Угринківцяхъ дек. заліщицкого відбулася въ день Воздѣння Ч. Креста. Мисія однакъ надію, що въ дальшій представліннѣ буде руска публика въ більшомъ числѣ учащата, такъ якъ представліннѣ будуть малій штуки оригінальний і занимлюючій. Завтра буде представлена орігінальна оперетка „Пан Мандатор“.

— Технічно-промислове товариство. Довідуємо зъ правдивого жерела, що во Львовѣ завяз

